

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/92/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010132
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010132.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2022 prejednal odvolanie obžalovaného

J. I.,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom obec Y., prechodne bytom H.-X., X. XXX/X, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/50/2021 zo dňa 18.10.2021 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. súd podľa § 44 Tr. zák. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa upúšťa od uloženia ďalšieho trestu, pretože pokladá trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/1/2020 zo dňa 09.10.2020 na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný J. I. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 16.10.2020 v čase okolo 09:00 hod. v obci I. Y. pod vplyvom alkoholu odcudzil z pred rodinného domu s popisným číslom XX, 1ks železnú rúru dlhú 120 cm o priemere 40 cm, s hrúbkou 1 cm tak, že uvedenú rúru naložil do osobného motorového vozidla zn. Mercedes triedy A, EG: H a z miesta odišiel preč, po čom rúru odovzdal do zberných surovín v D., ul. T. cesta, okres C., za čo mu bola vyplatená hotovosť vo výške 15 €, čím svojim konaním C. H. spôsobil škodu vo výške 15 €, pričom obžalovaný sa tohto konania dopustil i napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a to sankciou - pokarhaním, ktorá mu bola uložená rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, odbor všeobecnej vnútornej správy Č.p. OU-PD-OVVS-2020/010614-002 zo dňa 09.03.2020, právoplatným dňa 30.04.2020, ktorá mu bola uložená za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spáchaný formou drobnej krádeže a taktiež sa dopustil tohto konania i napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/89/2019 zo dňa 05.11.2019, právoplatným dňa 31.12.2019, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona účinného od 01.08.2019.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný. Odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu. V písomných dôvodoch uviedol, že si je vedomý toho, že porušil zákon a spáchal trestný čin, tento však úprimne oľutoval a priznal sa. Súd mu však nepriznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l/ Tr.zák. S orgánmi činnými v trestnom konaní plne spolupracoval. Mal mu byť trest ukladaný v sadzbe upravenej podľa § 38 ods. 3 Tr.zák. Železnú rúru zobral s úmyslom upratať verejný priestor, jej majiteľ si ani neuplatnil nárok na náhradu škody. Je mu jasné, že za tento prešľap musí niesť dôsledky. Avšak trest sa mu zdá neprímerane prísny. Chcel by len pre objasnenie jeho životnej situácie uviesť, že vyrastal v detskom domove, po odchode z neho sa ocitol v zložitej situácii, kedy nemal čo jesť až pokiaľ si nenašiel zamestnanie. Majiteľ spoločnosti, kde pracoval mu prisľúbil, že sa do práce môže vrátiť. Na základe uvedeného navrhol zrušiť rozsudok, a uložiť mu primeraný trest, alebo alternatívne trest povinnej práce.

Na verejné zasadnutie krajského súdu sa obžalovaný napriek riadnemu doručeniu predvolania nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil. Preto krajský súd za splnenia všetkých zákonných podmienok vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného. Prokurátorka krajskej prokuratúry prítomná na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dal pred súdom prvého stupňa vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, odvolací súd tento výrok preskúmal iba z hľadiska chýb odôvodňujúcich podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. následne preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o odvolaním obžalovaného napadnutý výrok o treste, k tomu je v prvom rade potrebné uviesť, že obžalovanému bola správne súdom prvého stupňa priznaná jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr.zák., keďže napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák., pretože bol už za trestný čin odsúdený.

Súd prvého stupňa postupoval však aj pri nepriznaní mu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. správne a v súlade s viacerými rozhodnutiami odvolacieho súdu, ktorý má za to, že u páchatel'ov viackrát súdne trestaných, u ktorých v minulosti im uložené tresty nevedli k ich náprave, nemožno hovoriť o úprimnosti oľutovania ich trestnej činnosti. Preto v tomto smere nebolo možné prisvedčiť argumentom obžalovaného.

Na druhej strane nemožno prehliadnuť, že obžalovaný sa síce opätovne dopustil majetkovej trestnej činnosti, keďže je osobou viackrát súdne trestanou, ale ani to, že viaceré odsúdenia má zahladené. Posledným odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 09.10.2020 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa tento trest odňatia slobody vykonával.

Vzhľadom k tomu mal súd prvého stupňa obžalovanému v zmysle § 43 Tr.zák. ukladať ďalší trest. Tento nesmie spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú Trestným zákonom pre tento druh trestu. V prípade trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. je táto výmera 3 roky. Preto dospel krajský súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov naposledy mu súdom uložený je postačujúci. V tomto smere teda dal za pravdu argumentom obžalovaného o prísnosti súdom prvého stupňa mu uloženého ďalšieho trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne.

Krajský súd s poukazom na uvedené zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a následne upustil u obžalovaného od uloženia ďalšieho trestu. Pokladal totiž trest mu uložený skorším rozhodnutím

súdu vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne za taký, ktorý spĺňa všetky kritériá na ukladanie trestov uvedené v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a je zároveň plne spôsobilý v dostatočnej miere zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného, ako aj ochranu spoločnosti.

Odvolací súd nie je s poukazom na okolnosti spáchania trestného činu, či už v podobe odcudzenia jednej rúry umiestnenej pred domom poškodeného v hodnote 15 Eur, alebo samotnej osoby obžalovaného a jeho nepriaznivej životnej situácie takého názoru, že by prevýchova osoby obžalovaného nevyhnutne musela byť zabezpečená uložením ešte ďalšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Ani záujem všeobecnej (generálnej) prevencie nemôže viesť k uloženiu „represívneho“ trestu (ak takýto trest nevyplýva priamo zo zákona) tak, že sa uprednostní táto zložka trestu pred výchovnou zložkou trestu. Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.